

alle Vegne, om jeg saa maa sige: Bøndergaarde og Herregaarde aabnede sig med lige stor Beredvillighed for ham, fordi alle vidste, at han kom ikke i sit eget Navn, men i Almenvællets Navn. Fjord var i Ordets egentlige og bedste Betydning en Hædersmand, en uegennyttig Mand, en aaben og ærlig Karakter, og derfor er Savnet af ham følt dybt i alle Lag, og derfor kommer den oprigtige Anerkendelse af ham til Udtalelse baade i Tinget neden under og i dette Ting med fuld Samstemning. Naar den højtærede Indenrigsminister har forlangt Bevillinger til de fjordste Forsøg eller til Fjords Gerning, have vi, hvor uenige vi end ellers kunde være, været enige derom, at da skulde Statskassen lukkes op. Der er vist ikke en eneste Bevilling, som Fjord har sat Pris paa, som er bleven nægtet. Jeg skal da ogsaa fra den Side, hvortil jeg hører, give vor fulde Tilslutning til de smukke Ord, det ærede 1ste Medlem for 7de Kredts udtalte, og tilføje, at ogsaa vi særdeles gerne ere med til at hædre denne Mand's Minde og vise vor Taknemmelighed imod hans efterlevende ved at gaa med til Vedtagelsen af dette lille Lovforslag, som jeg altsaa anbefaler paa det bedste, idet det kun er en ringe Erkendtlighed, vi derved vise.

Indenrigsministeren (Fugerslev): Jeg kan kun paastaa den Modtagelse, det foreliggende Forslag har faaet, jaavel i dette som i det andet Ting. Da jeg indbragte Lovforslaget, tillod jeg mig at udtale, at det ikke indbragtes, fordi der var Trang paa vedkommende Sted, men som Anerkendelse af Mandens Virksomhed. Det kan kun glæde mig, at Rigsdagsbehandlingsens Synspunkt har været netop det samme, det tror jeg nok, jeg tør sige. Jeg ønsker kun at sige, at naar det ærede Medlem, der sidst talte, nævnte, at man vistnok aldrig havde nægtet nogen Bevilling til Fjords Forsøg, saa er jeg ikke ganske i Stand til at sige det; jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlem har Ret. Men Grunden var, at Bevillingerne altid vare omhyggelig motiverede og Forsøgene omhyggelig forberedte, saa at Sagerne vare lette at overskue, og jeg skal gerne erkende, at det var en Tilfredsstillelse at forhandle

med Rigsdagen om Bevillinger netop i den omtalte Retning.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Oprættelse af et militært Gendarmerikorps.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3369 ff.)

Rump: Naar jeg i Dag tager Ordet for at udtale mig om dette Lovforslag, som nu i flere Aar har været Genstand for vidtløftig Behandling i dette Ting, vil jeg maaske ikke ganske kunne undgaa at komme ind paa Gentagelser; men jeg skal dog bestræbe mig for, at det sker saa lidt som mulig, og navnlig skal jeg ikke komme ind paa Drøftelsen af Spørgsmaal, der i tidligere Samlinger i dette Ting have været Genstand for udtømmende Diskussion, forbeholdende mig, for det Tilfælde, at noget andet Medlem skulde ville optage saadanne Spørgsmaal, alt fornødent. Jeg skal saaledes ikke indlade mig paa at give en Fremstilling af de Omstændigheder, der i 1885 fremfaldte de ekstraordinære Forhold her i Landet, som gjorde det nødvendigt for Regeringsmagten at foranledige Udstedelsen af forfælske foreløbige Love, deriblandt den foreliggende, for at opretholde Ro og Orden og lægge for Dagen, at det var dens Vilje ikke at lade Magten glide ud af Hænderne paa Administrationen. Jeg skal heller ikke nærmere paavise, hvorledes Forholdene ogsaa for Tiden ere saadanne, at der fremdeles haves Trang til et velordnet Politikorps, som sætter Autoriteterne i Stand til med kort Bærsel paa enkelte Punkter, hvor det gøres fornødent, at samle